

6 NIEDZIELA WIELKANOCNA (A) J 14,15-21

I: Dz 8,5-8.14-17; II: 1P 3,15-18

18 Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was.

Stwierdzenie Jezusa jest pełne czułości; Jego obecność zapewnia ich o miłości Ojca. Jego nieobecność jest tylko przejściowa. Duch Święty, którego On pošle im od Ojca uczyni z nich prawdziwymi dziećmi Bożymi.

19 Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie.

Jezus zniknie z oczu świata, ale Jego uczniowie będą mogli ponownie Go zobaczyć, nie tylko wtedy gdy się im objawi, ale w całym Jego działaniu w Kościele.

Nie chodzi tutaj jedynie o życie doczesne, ale o życie wieczne, które wytryskuje od Zmartwychwstałego w Jego Kościele: o "wodę żywą", "chleb życia", "Życie".

20 W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

Zostało już powiedziane, że Ojciec jest w Synu a Syn w Ojcu (10,38; 14,10.11). Teraz po raz pierwszy Jezus stwierdza, że jego uczniowie i cały Kościół są włączeni w komunie z Bogiem dzięki więzi z Nim.

Św. Augustyn (†430): "W on dzień - mówi - poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, wy we Mnie, a Ja w was". Czyż nie o tym dniu, o którym mówi: "I wy żyć będziecie", jest tu właśnie mowa? Wówczas bowiem zdotamy wiedzieć to, w co wierzymy. Albowiem i teraz jest On w nas, a my w Nim, lecz teraz w to wierzymy, a wtedy zaś poznamy. Chociaż teraz przez wiarę to wiemy, jednak wówczas w widzeniu Go poznamy. Póki bowiem jesteśmy w ciele takim, jak obecnie, czyli podlegamy skażeniu obciążającemu duszę, tułamy się daleko od Pana, bo chodzimy w wierze, a nie w widzeniu; wówczas jednak będzie to widzenie, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Wierność przykazaniom to wyraz miłości do Jezusa. Kochając bliźnich uczeń wchodzi w dynamizm Bożej miłości, a temu kto kocha - Jezus się objawi.

Św. Grzegorz Wielki (†604) Ten, który poprzednio zapytany przeląkł się słów służącej [Piotr], po przyjściu Ducha Świętego choć bity, poniża siły zwierzchników. Miło jest wznieść oczy wiary ku Twórcy tego dzieła i zastanowić się krótko nad niektórymi Ojcami Starego i Nowego Testamentu. Oto otwartymi oczami wiary przypatrują się Dawidowi, Amosowi, Danielowi, Piotrowi, Pawłowi, Mateuszowi i chcą rozważyć, jak wielkim ten Duch jest mistrzem, jednakże przy tym rozważaniu stają. Napętnia bowiem Duch młodego harfiarza i czyni go psalmistą (!Sm 16,18). Napętnia pasterza nacinającego sykomorę i czyni go prorokiem (Am 7,14). Napętnia czystego młodzieńca i czyni go sędzią starców (Dn 4,19). Napętnia rybaka i czyni go kaznodzieją (Mt 4,19), napętnia prześladowcę i czyni z niego nauczyciela pogan (Dz 9,1), napętnia celnika i czyni z niego ewangelistę (Łk 5,27n). O jakże wielkim ten Duch jest mistrzem! Do nauczania, czego zechce, żadnej nie potrzebuje zwłoki. Zaledwie ducha dotknie, poucza go. Samo jego dotknięcie jest nauką. Zaraz bowiem zmienia człowieczego ducha tak, iż ten nagle wyrzeka się tego, kim był, i staje się, jakim nie był.

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

16 Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze -

17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.

18 Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was.

19 Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie.

20 W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

SAMUEL DORASTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEGO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

1J 5:3 ...albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

Pwt 11:1 Miłujcie przeto Pana, Boga swojego, i wiernie przestrzegajcie Jego praw, poleceń i nakazów po wszystkie dni.

Mdr 6:18 miłość zaś - to przestrzeganie jej praw, a poszanowanie praw to rękojmia nieśmiertelności,

16 Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Pocieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze -

Łk 24:49 Oto Ja ześlę na was obietnicę mojego Ojca. Wy zaś pozostaniecie w mieście, aż będziecie uzbrojeni mocą z wysoka».

1J 2:1 Dzieci moje, piszę wam to dlatego, żebyście nie grzeszyli. Jeśliby nawet kto zgrzeszył, mamy Rzecznika wobec Ojca - Jezusa Chrystusa sprawiedliwego.

Dz 8:5 Filip przybył do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. 6 Tłumy słuchały z uwagą i skupieniem słów Filipa, ponieważ widziały znaki, które czynił. 7 Z wielu bowiem opętanych wychodziły z donośnym krzykiem duchy nieczyste, wielu też sparaliżowanych i chromych zostało uzdrowionych. 8 Wielka radość zapanowała w tym mieście. 14 Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, 15 którzy przyszli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. 16 Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. 17 Wtedy więc wkładali Apostołowie na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego. (**I czytanie**)

17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.

J 14:26 A Poczyszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem.

1Kor 2:11 Kto zaś z ludzi zna to, co ludzkie, jeżeli nie duch, który jest w człowieku? Podobnie i tego, co Boskie, nie zna nikt, tylko Duch Boży.

1Kor 2:14 Człowiek zmysłowy bowiem nie pojmuje tego, co jest z Bożego Ducha. Głupstwem mu się to wydaje i nie może tego poznać, bo tylko duchem można to rozsądzić.

18 Nie zostawię was sierotami: Przyjdę do was.

J 20:19 Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!»

J 20:26 A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł mimo drzwi zamkniętych, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!»

J 7:33 Ale Jezus rzekł: «Jeszcze krótki czas jestem z wami, a potem pójdę do Tego, który Mnie poštał.

19 Jeszcze chwila, a świat nie będzie już Mnie oglądał. Ale wy Mnie widzicie, ponieważ Ja żyję i wy żyć będziecie.

J 7:34 Będziecie Mnie szukać, a nie znajdziecie, a tam, gdzie Ja będę potem, wy pójść nie możecie».

J 16:16 Jeszcze chwila, a nie będziecie Mnie oglądać, i znowu chwila, a ujrzycie Mnie».

J 6:57 Jak Mnie poštał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przez Mnie.

20 W owym dniu poznacie, że Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie i Ja w was.

J 10:30 Ja i Ojciec jedno jesteśmy.

J 17:11 Już nie jestem na świecie, ale oni są jeszcze na świecie, a Ja idę do Ciebie. Ojczy Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno.

J 17:21 ...aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie poštał. 22 I także chwałę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak My jedno stanowimy.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Mdr 6:12 Mądrość jest wspaniała i niewiedząca: ci łatwo ją dostrzegą, którzy ją miłują, i ci ją znajdują, którzy jej szukają,

J 16:27 Albowiem Ojczy sam was miłuje, bo wyście Mnie umiłowali i uwierzyli, że wyszedłem od Boga.

J 17:26 Objawiłem im Twoje imię i nadal będę objawiał, aby miłość, którą Ty Mnie umiłowałeś, w nich była i Ja w nich».

J 17:23 Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie poštał i żeś Ty ich umiłował tak, jak Mnie umiłowałeś.

1P 3:15 Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest. 16 A z łagodnością i bojaźnią *Bożą* zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci, którzy oczerniają wasze postępowanie w Chrystusie, doznali zawstyżenia właśnie przez to, co wam oszczerczo zarzucają. 17 Lepiej bowiem - jeżeli taka wola Boża - cierpieć dobrze czyniąc, aniżeli czyniąc źle. 18 Chrystus bowiem również raz umarł za grzechy, sprawiedliwy za niesprawiedliwych, aby was do Boga przyprowadzić; zabity wprawdzie na ciele, ale powołany do życia Duchem. **(Il czytanie).**

SAMUEL DORASTAŁ, A PAN BYŁ Z NIM. NIE POZWOLIŁ UPAŚĆ ŻADNEMU JEGO SŁOWU NA ZIEMIĘ (1Sm 3:19)

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

Jezus rzadko w Ewangeliach poleca uczniom by Go kochali (Mt 10,37; J 8,42; 21,15-17). Zazwyczaj przypomina o miłości bliźniego (13,35; 1J 3,11-24; 4,7-12...).

16 Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczyszyciela da wam, aby z wami był na zawsze -

Jezus otrzyma od Ojca dar Ducha Świętego. Jego męka i śmierć, ofiarowane Ojcu, stanowią istotę tej modlitwy. Udzielając Ducha Ojczy daje wszystko. W modlitwie chrześcijanina to Duch Jezusa woła do Boga "Abba" (Rz 8,15).

"Poczyszyciel" po grecku odpowiada słowu "Parakletos", co etymologicznie znaczy "wezwany obok". Wzywa się obok kogoś, kto ma zadanie bronienia nas. Tak było z giermkami wielkich książąt w dawnych czasach, broniących swych panów przy użyciu tarczy. Tak dzieje się w ludzkich sytuacjach, w której znajduje się kobieta lub mężczyzna i kiedy może zdać się na stojącą obok osobę. W tym sensie także mężczyzna bierze w opiekę kobietę, a kobieta mężczyznę. Funkcja Parakleta polega na pomaganiu w potrzebie. Pomoc ta może sprowadzać się do obrony czyjejś sprawy, honoru, prawa. W tym znaczeniu łacińskie tłumaczenie "advocatus", "advokat", jest chyba najbardziej odpowiednie i konkretne.

17 Ducha Prawdy, którego świat przyjąć nie może, ponieważ Go nie widzi ani nie zna. Ale wy Go znacie, ponieważ u was przebywa i w was będzie.

W ten sposób Duch Święty jest nazwany jeszcze w 15,26 i 16,13. Duch dzieli z Jezusem posiadanie Prawdy (14,6), ponieważ zna Jezusa i Boży zamiar wobec świata. Działa On już w uczniach ponieważ oni zaczynają wierzyć. Nie jest więc dla nich obcym, podczas gdy świat, zaślepiony kłamstwem i zniewolony złem nie może Go poznać.